

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. L., bytem T., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 12.12.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.12.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho nebyl správně hodnocen jeho postupně se zhoršující zdravotní stav, který stručně popsal, a tedy i pracovní schopnost, když je přesvědčen o tom, že odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně, tj. 35%; závěrem navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav včetně připojených lékařských zpráv posudkovou komisí a poté zrušeno napadené rozhodnutí ze dne 14.10.2014 a věc vrácena žalované. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 14.10.2014 žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 3.7.2014, jímž mu byl ode dne 24.8.2014 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever (dále jen **OSSZ**) ze dne 18.6.2014 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, když jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního*

stavu poklesla pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.10.2014 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 17.9.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce již není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ale neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, a jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byla přiznána horní hranice 20% a tato míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.6.2014 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 17.9.2014 vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, jež ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna. Datum zániku invalidity stanoveno shodně dnem 18.6.2014 (invalidita přiznána při jednání OSSZ dne 25.9.2013 od 18.6.2013 ortopedickým vyšetřením).

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 14.1.2015 navrhla s ohledem na námitky žalobce důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že za současného stavu i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 14.10.2014 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 14.10.2014 bylo žalobci doručeno dne 20.10.2014.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 1.4.2015 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly XIII., oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, na horní hranici 20% v souladu s námitkovým řízením, jelikož se jedná o lehké postižení dynamiky krční úseku páteře bez kořenové symptomatologie, lehké postižení dynamiky bederního úseku páteře s občasnými projevy kořenového dráždění především v oblasti bederní, bez známek poškození nervu, bez paretického postižení horních či dolních končetin, chodí a stojí bez opěrných pomůcek, některé denní aktivity vykonávány s

obtížemi. Komise však na rozdíl od námitkového řízení procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky zvýšila o 10%, v čemž zohlednila ostatní zdravotní postižení, především středně těžké funkční omezení pravého ramenního kloubu, středně těžké funkční omezení pravého zápěstí, bolestivost pohybového aparátu – viz ortopedické vyšetření v komisi, takže celková ztráta činí 30%. Datum zániku invalidity prvního stupně hodnotila komise shodně jako OSSZ a námitkové řízení dnem projednání a zhodnocení zdravotního stavu 18.6.2014. Dle komise žalobce není obecně schopen práce fyzicky těžké spojené se zvedáním a přenášením břemen, práce v nepříznivém klimatu, ve vynucené poloze či s nutností dlouhodobé elevace pravé horní končetiny; je schopen fyzicky lehčí práce s možností změny polohy sed - stoj v příznivém klimatu, bez přetěžování především pravé horní končetiny. Dále komise uvedla, že *přiznání invalidity prvního stupně dle kapitoly XIII., oddíl A, položka 1b), ve výši 35 % při jednání OSSZ dne 25.9.2013 bylo posudkově nadhodnoceno*, neboť se u žalobce nejednalo o středně těžké postižení dvou a více velkých nosných kloubů, ani o funkčně významné omezení většiny malých kloubů rukou nebo nohou; jednalo se o středně těžké omezení funkce pravého ramenního kloubu, lehké funkční omezení levého ramenního kloubu, středně těžkou artrózu RC kloubu vpravo, se středně těžkým funkčním omezením pravého zápěstí, středně těžké artrotické změny MTP kloubu palce pravé ruky, což lze srovnatelně hodnotit dle kapitoly XIII., oddíl A, položka 1b) přílohy vyhlášky na spodní hranici uváděného procentuálního rozpětí, tj. 20%. Také komise uvedla ohledně žalobcem udávané bolesti při změnách polohy, sedu, stání, ležení, že ji rovněž při vypracování posudku vzala v úvahu při uváděném procentuálním navýšení, tato míra je prakticky nehodnotitelná, pokud je ale bolest intenzivně vnímána, je tento stav nutno řešit léčebně. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 16.4.2015 se žalobce nezúčastnil, účast písemně omluvil; závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že je nadále invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení

a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání nároku na invalidní důchod z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro ponechání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat jen tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 14.10.2014*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního, druhého či třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2014 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 1.4.2015) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2014, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce jak uvedeno shora, pouze PK MPSV zvýšila přiznaných 20% míry poklesu pracovní schopnosti o 10% dle § 3 vyhlášky na celkových 30%, avšak ani tato výše však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý,

jelikož byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti předcházejícímu rozhodnutí ze dne 3.7.2014 a žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně, jelikož míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 30%, nikoli nutných minimálně 35%, když přiznání invalidity od 18.6.2013 bylo dle komise posudkově nadhodnoceno, přesto žalobce nemá povinnost vyplacené částky invalidního důchodu žalované vrátit.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. dubna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně